

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 139

гр. Силистра, 09.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

Членове: Теодора В. Василева
Добринка С. Стоева

като разгледа докладваното от Теодора В. Василева Въззивно частно гражданско дело № 20233400500101 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 122 от ГПК за определяне на местно компетентен съд по повдигат спор за подсъдност между Районен съд – Тутракан и Районен съд – Разград за разглеждане на предявена молба с правна квалификация по чл. 127 и чл. 127а от СК за постановяване на решение по спорна съдебна администрация на гражданските отношения между Мюрбеян Гаази Мехмед и Ферди Фикрет Хюсеин, касаеща въпросите за родителската отговорност относно тяхното дете Ферман Ферди Фикрет и възможността да пътува в чужбина.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и с оглед на своето вътрешно убеждение, намира за установено следното:

Първоначално производството е било образувано пред Районен съд – Разград по гр. д. гр.д. № 1212/2022 г. С Определение № 58/13.01.2023 г. Разградският районен съд е прекратил производството по делото и го е изпратил на РС Тутракан по подсъдност с мотива, че детето фактически живее в с. Стефан Караджа, което населено място попада в съдебния район на Тутраканския районен съд.

РС – Тутракан е извършил служебно справка в НБД „Население“ и е установил, че настоящият адрес на детето е в с. Завет, обл. Разградска. Наред с това, се е позовал и на факта, че ответникът, чрез своя особен представител, не е направил възражение за неподсъдност на делото пред РС Разград, считайки, че по този род дела съдът не следи служебно за местната подсъдност - арг. от чл. 119, ал. 4 ГПК, поради което съдът не може служебно да се десезира от правния спор и въпреки волята на страните да изпрати делото на друг съд, който не отговаря и на формалния критерий в чл. 127, ал. 2 от СК, предвид служебната справка, направена от ТРС, че детето е с настоящ адрес в гр. Завет, който е в съдебния район на РС Исперих.

Тутраканският районен съд е приел, че в случая не може да се черпи аргумент от аналогични норми на международното и общностното право, например чл. 8, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, където критерият за подсъдност е обичайното местопребиваване на детето, тъй като, ако трябва да се изследва обичайното местопребиваване на детето, винаги би се налагало провеждане „процес относно процеса“ при почти всяко дело по чл. 127, ал. 2 СК, а това би довело до забавяне на производствата по основните искания, което не е в интерес най-вече на децата.

Вярно е, че в сега действащия СК от 2009 г. липсва легалната дефиниция на

понятието "настоящ адрес на детето". Такава е дадена в § 1, т. 15 от ДР на ЗЗакрД, според която "настоящ адрес на дете" е адресът, на който то пребивава. В унисон с това понятие е и определение № 185/23.04.2013 г., постановено по гр. дело с № 2198/2013 г. на ВКС, II г. о. на ВКС на РБ, в което за настоящият адрес на детето се приема неговото фактическо местопребиваване към момента на предявяването на исковите по 127, ал. 2 СК, в който смисъл следва да се тълкува законната разпоредба, изхождайки именно от характера на производството по споровете за местожiveенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, в което производство основната цел е закрила интересите на детето. При спор за определяне на местна подсъдност се преценява къде е било фактическото пребиваване на децата, а това е мястото, където е тяхната обичайна среда на живот. Местната подсъдност по тези икове, изключва общата подсъдност по чл. 105 ГПК, респ. и по чл. 112 ГПК, тъй като е подчинена на закрилата интересите на детето. Всъщност, в случая съдебната практика действително се приближава до разрешението, което общностното право дава с чл. 8, пар. 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, именно изхождайки от висшата цел за закрила на интереса на детето.

Друг е въпросът, че вероятно географски Разград е на по – близко отстояние от с. Стефан Караджа, общ. Главиница отколкото Тутракан, за което говори факта, че в самата искова молба се сочи, че селото е в Разградска област и ангажираният адвокат е от Разградския АК. Същевременно, видно от приложеното пред РзРС удостоверение , издадено от детска градина „Св.Св. Кирил и Методий“, гр. Главиница, детето посещава редовна група „Първи юни“, с. Стефан Караджа при ДГ „Св.Св. Кирил и Методий“, гр. Главиница. Логично е да се приеме, че след като в селото има редовна група към ДГ в гр. Главиница, то също е в рамките на Община Главиница, а следователно в юрисдикцията на Тутраканския районен съд.

При тези съображения и предвид изложеното, въззивната инстанция счита, че компетентен да разгледа предявените икове е Районен съд гр. Тутракан, съобразно именно защитата на правата и законните интереси на децата.

На основание чл. 122, ал. 1 от ГПК, тъй като не е предвиден специален ред за обжалване на това определение, същото не подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния

Водим от горното и на основание чл. 122 от ГПК ОС

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛЯ Районен съд Тутракан за местно компетентен съд, който да разгледа и да се произнесе по предявената молба с правна квалификация по чл. 127 и чл. 127а от СК за постановяване на решение по спорна съдебна администрация на гражданските отношения между Мюрбеян Гаази Мехмед и Ферди Фикрет Хюсеин, касаеща въпросите за родителската отговорност относно тяхното дете Ферман Ферди Фикрет и възможността да пътува в чужбина.

ИЗПРАЩА делото на Районен съд - Тутракан за продължаване на процесуалните действия по него.

Заверено копие на настоящото определение да се изпрати на Районен съд Разград за сведение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____